

ДУРӢ АЗ МАКТАБ МАӢНОИ ОНРО
МЕДИӢАД, КИ ТАЛАБА АЗ ФИКРИ РАВАНДАНИ
МАКТАБ ХАФАС МЕШАВАД ВА ҚИСМЕ Ё ӢАМАИ
РӢЗӢОИ ТАӢСИЛРО АЗ ДАСТ МЕГИРАД. ИН
НИГОӢ АЗ ОН РАФТ НАМЕШАВАД. РАД КАРДАНИ
МАКТАБ ИНЧУНИН МЕТАВОНАД МАӢНОИ ОНРО
ДОШТА АЗ ХОНА ДУР КАРДАНИ ТАЛАБА МУШКИЛ
АСТ.

Хонандагоне, ки аз рафтан ба мактаб саркашӣ мекунад,
одатан рӯро дар хона бо дониши волидонашон
мегузаронанд, ҳарчанд волидонашон
сахт кӯшиш мекунад, ки онҳоро ба
мактаб баранд.

ГУРЕЗӢ АЗ МАКТАБ ТАШХИСИ РАСМИИ
ПСИХИАТРӢ НЕСТ, БАЛКИ БАЛКИ АЛАМАТ АСТ. ОН
МЕТАВОНАД МАНБАИ НОРОӢАТИИ
ВОЛИДАИНӢО БОШАД ВА БА ТАӢРИБАИ
МАКТАБИИ ХОНАНДА ТАӢСИР РАСОНАД.

Рад

кардани таҳсил ва
ҳузур дар мактаб

САБАБӢОИ ПАРӢЕЗӢ АЗ МАКТАБ

Рад кардани таҳсил метавонад тадриҷан ё
ногаҳон рух диҳад.

- ӢодисаӢои стрессӢ дар хона, мактаб ё бо Ӣамсолон.
- Таҷовуз
- Оғози мактаб ё иваз кардани мактаб.
- Муносибати душвор бо корманд.
- Дар фаҳмидани маводи синфӣ душворӣ мекашад.
- Дар дарс хуб нахондан ё иҷрои супоришҳо накардан.
- Изтироб, депрессия ё дигар мушкилоти солимии равонӣ.

НИШОНАӢОИ РАД КАРДАНИ МАКТАБ

гиря кардан, хашмгин шудан, доду
фарёд задан ё дод задан

пинҳон шудан ё худро дар ҳучраи
худ қулф кардан

аз ҳаракат даст кашед

илтимос ё илтиҷо кунад, ки наравед

дар хоб мушкилӣ доранд

ба ҳудашон таҳдид мекунад

пеш аз мактаб аз дардҳо, ранҷҳо ва беморӣ
шикоят кунад, ки одатан агар шумо
ба хонандаатон иҷозат диҳед, ки дар
хона бимонад, беҳтар мешаванд.

сатҳи баланди изтироб ва нигарониро
дар бораи чизҳои берун аз
назорат нишон медиҳанд

ДАРКОРИИ КОНСЕРТИ АЗ МАКТАБ КОНСЕРТИ ХУД

- ☞ Қадами аввал ин аст, ки кӯшиш кунад, ки масъаларо аз нуқтаи назари хонандаатон дарк кунад. Ин ба шумо кӯмак мекунад, ки ба мактаб маълумот диҳед. Бо хонандаатон дар бораи он ки чаро намехоҳад ба он ҷо равад, сӯҳбат кунад. Аз онҳо пурсед: "Агар шумо метавонистед дар мактаб чизеро тағйир диҳед, ин чӣ мешуд?"
- ☞ Аз хонандаатон хоҳиш кунад, ки ҳар як қисми рӯзи таҳсилашро арзёбӣ кунад. Масалан, сафари автобус, дарсҳо, муаллим, Ӣамсолон, хӯроки нисфирӯзӣ, танаффус, давраҳои хониш ва ғайра.
- ☞ Фикр кунад, ки оё дар хона чизе рух додааст, ки метавонад барои хонандаатон рафтан ва ба мактаб рафтанро душвор гардонад? Масалан, марг дар оила, талоқ, тағйир ёфтани шароити зиндагӣ ё оё онҳо дар бораи касе дар хона хавотиранд?

- Дар ҳолатҳои ҷиддии канорагирӣ аз мактаб, қадами аввал ин машварат бо педиатри донишҷӯи шумост, то боварӣ ҳосил кунед, ки ягон мушкилоти саломатӣ ё ҷисмонӣ вучуд надорад.
- Нигарониҳои худро бо кормандони мактаб муҳокима кунед, то ҳама ҳамчун як даста кор карда, ба хонанда дар рафтан ба мактаб ва мондан дар тамоми рӯз кӯмак расонанд.
- Агар ягон мушкилоти марбут ба дигар донишҷӯён ё кормандон вучуд дошта бошад, ба кормандони мактаб хабар диҳед, то онҳо баррасӣ шаванд.
- Барои кӯмак ба донишҷӯи худ дар идора кардани андешаҳои изтиробнок аз як мутахассиси солимии равонӣ кӯмак гиред. Донишҷӯ бояд бубинад, ки ӯ МЕТАВОНАД ба мактаб равад ва тарсҳои бадтарини ӯ амалӣ нахоҳанд шуд.

ДИГАР МУЛОХИЗАҲО

Волидон/парасторон метавонанд ҷадвали субҳонаи худро тағйир диҳанд, то ба хонандагони худ дар сари вақт ба мактаб рафтан кӯмак расонанд. Агар хонанда барои омодагӣ ба мактаб вақт ҷудо кунад, тартиботи субҳона метавонад вақти бештарро талаб кунад.

Соати зангдори барқӣ гиред ва онро дар тамоми утқи гузоред, то донишҷӯ аз бистар хеста, онро хомӯш кунад. Боварӣ ҳосил кунед, ки он ҳар шаб танзим карда шудааст.

Агар хонанда аз нишонаҳои ҶИСМОНИИ

Σ (дарди сар ё дарди меъда) шикоят кунад ва таб

надошта бошад, ӯро ба мактаб фиристед.

Онҳоро ташвиқ кунед, ки ин нороҳатиҳо "аз сар гузаронанд", зеро шояд баъдтар аҳволашон беҳтар шавад.

ДАРХОСТ КУМАК БА МО ОҚ

СТРАТЕГИЯҲО БАРОИ КОР ДАР БОРАИ ПЕШГИРИИ КОР АЗ
МАЪЛУМОТ ДАР ХОНА

Агар имкон бошад, аз каси дигар хоҳиш кунед, ки хонандаи шуморо ба мактаб барад. Хонандагон аксар вақт бо ҷудой дар хона нисбат ба мактаб беҳтар мубориза мебаранд.

Вақте ки фарзандатон ба мактаб меравад, ӯро ситоиш кунед ё ҳатто мукофот диҳед. Масалан: агар ӯ ба ҳадафи мувофиқашуда барои иштирок ноил шавад, онҳо чизе ба даст меоранд.

Агар хонандаи шумо дар хона бимонад, боварӣ ҳосил кунед, ки онҳо беҳатар ва бароҳатанд, аммо ба онҳо ягон муносибати махсус надихед. Хонаро дилгиркунанда кунед. Маҳдуд ё маҳдуд кардани ҳама гуна дастгоҳҳои электронӣ/бозиро баррасӣ кунед. Донишҷӯро ба иҷрои вазифаи хонагӣ ташвиқ кунед.

Уҳдадор шавед, ки дар субҳҳои мактаб саҳтгиртар бошед. Баҳсро дар бораи нишонаҳои ҷисмонӣ ё изтироб маҳдуд кунед. Агар шумо шубҳа дошта бошед, ки оё хонандаатон бемор аст, аммо баъдтар ба назар ҷунон мерасад, ки ӯ беҳтар шудааст, фикр кунед, ки ӯро барои боқимондаи рӯз ба мактаб биёред.

Ба хонандаатон нишон диҳед, ки нигарониҳои ӯро мефаҳмед ва тасдиқ мекунед. Ба онҳо бигӯед, ки медонед, ки ин метавонад душвор бошад, аммо рафтан барои онҳо хуб аст. Ба онҳо хотиррасон кунед, ки дар мактаб кормандоне ҳастанд, ки дар давоми рӯз ба онҳо кӯмак мекунанд.

Мусбат бошед ва суханони рӯҳбаландкунанда бигӯед. Аз ибораҳои ором ва равшан истифода баред, ки ба хонандаатон нишон диҳанд, ки шумо аз ӯ интизор доред, ки ба мактаб равад.

